

รวมคำบรรยาย

ภาคสอง สมัยที่ ๗๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เล่มที่ ๑๒

บทบรรณาธิการ

คำถาม ราษฎรเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาข้อหาความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๘ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท ผู้พิพากษาคนเดียวมีอำนาจไต่สวนมูลฟ้อง หรือไม่ และหากไต่สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่าคดีไม่มีมูล ผู้พิพากษาคนเดียวมีคำพิพากษายกฟ้อง ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๕๒๗๖/๒๕๖๒

ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องศาลชั้นต้นโดยผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะพิจารณา และต่อมาได้มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖, ๓๒๘ ซึ่งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๘ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท จึงเกินอำนาจผู้พิพากษาคนเดียวที่จะพิพากษายกฟ้องได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๕) และมาตรา ๒๖ แต่ผู้พิพากษาคนเดียวมีอำนาจไต่สวนมูลฟ้องได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๓) ดังนั้น การไต่สวนมูลฟ้องโดยผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนคนเดียวในศาลชั้นต้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและย้อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาใหม่ จึงเป็นเพียงการย้อนสำนวนมาให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาและทำคำพิพากษาใหม่ในส่วนที่ไม่ชอบตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๓๑ (๑) ประกอบมาตรา ๒๙ (๓) เท่านั้น ศาลชั้นต้นหากจำต้องไต่สวนมูลฟ้องใหม่อีกแต่อย่างใดไม่ และเมื่อทนายโจทก์แถลงต่อศาลชั้นต้นในชั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า โจทก์หมดพยานในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง การไต่สวนมูลฟ้องย่อมเสร็จสิ้นลงโดยชอบแล้ว โจทก์จึงไม่อาจนำพยานเข้าไต่สวนเพิ่มเติมได้อีก ส่วนคำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลลงลายมือชื่อร่วมเป็นองค์คณะ เป็นกรณีมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๓๑ (๑) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลย่อมมีอำนาจตรวจสำนวนคดีและลงลายมือชื่อร่วมเป็นองค์คณะได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๙ (๓) การที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยผู้พิพากษาหัวหน้าศาลตรวจสำนวนคดีและลงลายมือชื่อร่วม

เป็นองค์คณะจึงเป็นการพิจารณาและพิพากษาใหม่โดยมีผู้พิพากษา ๓ องค์คณะโดยชอบ
ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ แล้ว

คำถาม คำฟ้องของพนักงานอัยการโจทก์อ้างว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ถูกลักไป
เป็นของบุคคลคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เสียหาย ระหว่างพิจารณามีบุคคลอีกคนหนึ่งยื่นคำร้องขอ
เข้าร่วมเป็นโจทก์อ้างว่าตนเป็นผู้เสียหายเพราะเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกลัก พนักงานอัยการ
โจทก์และจำเลยไม่ค้าน ดังนี้ ศาลจะอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์ ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๙๗๙/๒๕๖๒

ตามฟ้องโจทก์อ้างว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ถูกลักไปเป็นของ ร. ผู้เสียหาย ในระหว่าง
การพิจารณาของศาลชั้นต้น ส. ยื่นคำร้องอ้างว่าตนเป็นผู้เสียหายเพราะเป็นเจ้าของทรัพย์สิน
ที่ถูกลักไป ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ โดยโจทก์และจำเลยทั้งสองแถลงต่อ
ศาลชั้นต้นว่า ส. เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกลักไป และไม่คัดค้านที่ ส. จะขอเข้าร่วมเป็นโจทก์
แม้คำแถลงของโจทก์และจำเลยทั้งสองจะเป็นประโยชน์แก่ ส. แต่คำแถลงของโจทก์เกี่ยวกับ
ตัวผู้เสียหายแตกต่างไปจากฟ้อง โดยโจทก์ไม่ได้อ้างว่ามีเหตุผลอย่างไรที่แถลงแตกต่าง
ไปเช่นนั้น ดังนี้ กรณียังไม่อาจรับฟังว่า ส. เป็นผู้เสียหายไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วม
เป็นโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๐

คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในข้อหาความผิดฐาน
ยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ และให้จำเลยคืนเงินแก่ผู้เสียหายตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ หากศาลพิพากษายกฟ้องเพราะ
คดีโจทก์ขาดอายุความ คำขอส่วนแบ่งตกไปด้วยหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๒๗๕/๒๕๖๒

โจทก์ร่วมรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตั้งแต่วันที่จำเลยไม่ยอมคืนเงิน
ที่โจทก์ร่วมนำเข้าฝากในบัญชีธนาคารของจำเลยเพื่อนำเงินไปให้ผู้มีชื่อกู้ยืมแทนผู้เสียหาย
แม้ต่อมาจำเลยจะถอนเงินออกจากบัญชีและโจทก์ร่วมเพ่งทราบถึงการถอนเงินซึ่งเป็น
เหตุการณ์ภายหลังจากที่จำเลยปฏิเสธไม่ยอมคืนเงินให้แก่โจทก์ร่วมแล้ว หากทำให้สิทธิใน

การร้องทุกข์ของโจทก์ร่วมขยายออกไปไม่ โจทก์ร่วมเพิ่งไปร้องทุกข์ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันที่โจทก์ร่วมรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด คดีของโจทก์และโจทก์ร่วมจึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๖ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมเป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) พนักงานอัยการโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนโจทก์ร่วมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ ทำให้คำขอส่วนแพ่งของโจทก์ร่วมตกไปด้วย

คำถาม การอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นจะอุทธรณ์ภายในกำหนด ๑ เดือน นับแต่วันที่ศาลชั้นต้นอ่านคำสั่งศาลอุทธรณ์ที่มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์คำสั่งได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๖๗/๒๕๖๒

คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ส่งพินัยกรรมไปตรวจพิสูจน์ คำสั่งไม่อนุญาตให้เลื่อนการสืบพยาน และคำสั่งเกี่ยวกับการคัดค้านการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา ล้วนเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณาก่อนที่ศาลชั้นต้นจะมีคำพิพากษา ซึ่งต้องห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งนั้นในระหว่างพิจารณา หากโจทก์ไม่เห็นด้วยและประสงค์จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นในภายหลังจะต้องโต้แย้งคำสั่งไว้จึงจะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ภายในกำหนด ๑ เดือน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๖ มิใช่ นับแต่วันที่ศาลชั้นต้นอ่านคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ที่มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์คำสั่งของโจทก์ และแม้โจทก์อ้างว่าโจทก์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นดังกล่าวอันถือว่าโจทก์ได้โต้แย้งคำสั่งศาลชั้นต้นไว้แล้ว แต่เมื่อปรากฏว่าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ครอบกำหนดเวลายื่นอุทธรณ์ ๑ เดือน ในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ โจทก์จึงมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันเปิดทำการวันแรกได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๔ การที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จึงเกินกำหนดเวลาตามกฎหมายแล้ว

คำถาม ศาลชั้นต้นพิพากษาตามยอม โจทก์จะฎีกาว่าผู้รับมอบอำนาจโจทก์ข้อฉล
โจทก์เพราะทำสัญญาประนีประนอมยอมความโดยโจทก์ไม่ได้มอบอำนาจให้กระทำได
ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๖๕๘/๒๕๖๒

โจทก์ฎีกาว่า ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ข้อฉลโจทก์เพราะทำสัญญาประนีประนอม
ยอมความโดยโจทก์ไม่ได้มอบอำนาจให้กระทำได้ สัญญาประนีประนอมยอมความ
เป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษาศาลฎีกาประนีประนอมยอมความ ข้ออ้างของโจทก์เพิกกับ
เป็นการกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาศาลฎีกาประนีประนอมยอมความละเมิดต่อบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายอันเกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน โจทก์ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง (๒)

การตีความหนังสือมอบอำนาจท้ายคำฟ้องว่าผู้รับมอบอำนาจโจทก์มีอำนาจทำ
สัญญาประนีประนอมยอมความหรือไม่ เป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อย
ของประชาชน โจทก์มีสิทธิฎีกาได้ เมื่อผู้รับมอบอำนาจโจทก์ทำสัญญาประนีประนอม
ยอมความโดยไม่มีอำนาจ สัญญาประนีประนอมยอมความไม่ผูกพันโจทก์คำพิพากษาของ
ศาลชั้นต้นที่ให้บังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความจึงไม่ชอบ

โจทก์อุทธรณ์และฎีกาขอให้พิพากษาว่าสัญญาประนีประนอมยอมความและ
คำพิพากษาศาลฎีกาตามยอมตกเป็นโมฆะและขอให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีใหม่
เป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์
และชั้นฎีกาชั้นละ ๒๐๐ บาท

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์
บรรณาธิการ